

Průzkum EXOD 2025 – Nízke Taury

Stručná zpráva z průzkumu

účastníci: Jan Kubernát, Josef Jursa, Pavel Dvořák, David Novák, Filip Neuhäuser

termín: 7. až 14. června 2025 (sobota - sobota)

kemp: v obci Altenmarkt im Pongau, <https://www.camping-passrucker.at/>, domluveno rozšíření místa na stany, plánek má Pavel Dvořák k dispozici i s vyznačením číslovaných míst

podmínky a počasí: v neděli půl dne pršelo, jinak bez deště a jasno/skoro jasno, s většinou omezenou viditelností silným oparem, denní teplota se během týdne mírně zvedala, v sobotu dopoledne již bylo i v kempu dost vedro, v rakouských Alpách i přes chladný květen leží málo sněhu, v zimě napadlo asi jen 50% obvyklého množství

chaty: všechny chaty na túrách již byly otevřené (Keinprechthütte v Obertalu, Hans Wödl Hütte v Seewigtalu, Franz-Fischer-Hütte v Riedingtal), almy naopak byly zavřené

Všeobecné poznámky

- díky mimořádné příznivým podmínkám se podařilo projít 5 ze 6 A túr a tím i nástupy a sestupy B a částečně i C túr
- na průzkum jsme odjízďeli se seznamem cca 10 možných túr
- po dohodě jsme z logistických důvodů zrušili túry ve skupině Dachsteinu, a to jak ledovcové, tak ferráty v J stěnách (lanovka se musí rezervovat na přesný čas nahoru i dolů dny dopředu, stojí přes 50 €, pro B a C nejsou u ferrat vhodné varianty)
- museli jsme zrušit túru do údolí nad obcí Kleinarl a k Tapperkarsee, autobus se dostane jen nízko k Jägersee, což pro nástupy túr nestačí
- přidali jsme túru v Obertauern, vedenou mimo lyžařský areál
- túra v Obertalu vyžaduje využití místní autobusové linky a je pro A dost dlouhá, 17 km, pro skupinu musíme volat na dispečink dopravce den dopředu
- použití lanovek bude omezené, pouze dvakrát, a to v Zauchensee (A, B, C) a v Obertauern (B a C)

- Honza koupil pivo Starobrno, našťestí i bitter variantu, což se vychlazené dalo pít
- první túra na Rosskopf byla prohlášena za rozchazecí a další túry byly následně všechny označeny za odpočinkové, a to tzv. Einsteinovou metodou, kdy těžkou túru doplníte další den ještě náročnější, čímž se z té předchozí stane túra snadná
- většinou jsme odjížděli z kempu v osm hodin, výjimkou byl Hőchstein a Mosermandl s odjezdem po sedmé ranní
- všechny túry mě ostatní účastníci průzkumu honili po horách, občas mě honili i nějací místní turistné
- pro všechny túry máme A, B, i C variantu
- krásně kvetly jarní alpské květiny
- průzkum proběhl v přátelské atmosféře bez nehod a potíží
- za kemp jsme platili 117 € na osobu (mimosezóna, jeden stan, 5 lidí, 1 auto)
- u stanu mohlo parkovat jen jedno auto, do pátku bylo hodně volného místa, na víkend se kemp zaplnil

Túry

1A Liechtensteinklamm

- neděle 8. června dopoledne
- fotky: <https://photos.app.goo.gl/iQfmqQ8rfsnnFDTw7>

V neděli dopoledne přšelo, za deště se autem přesouváme skoro hodinu k soutěsce, kterou rovněž za deště procházíme, vstupné 15 € na osobu, skupinová sleva je malá (1 €). V soutěsce jsme skoro sami, jsou otevřené obě hospody. Na parkovišti nás Honza vysadil kousek od přístřešku, abychom se mohli přezout a nachystat v suchu.

Josef nemá do deště úplně nejlepší vybavení, čeká tedy s Honzou, až přestane pršet. Ve třech procházíme soutěsku, poté se krátce občerstvíme v restauraci, jsme skoro jediní hosté. Přestává pršet, potkáváme Josefa, už do soutěsky nejde, vracíme se k autu. Dle pamětníků je průchod velmi pozměněný, přibyl železný šnek se schody, dříve se chodilo více podle vody.

Soutěska je impozantní, cesta končí u vodopádu a zpět je nutné jít stejnou cestou. Pro případ špatného počasí je to program na kratší půlden. Převýšení v soutěsce je asi 180 metrů nahoru a dolů.

1B Zauchensee, Rosskopf (1930 m n.m.)

- neděle 8. června odpoledne
- fotky <https://photos.app.goo.gl/VsN5HoomYqSneyVL9>
- převýšení asi 630 metrů nahoru a dolů

Po dešti sedáme do auta a přejíždíme rovnou k Zauchensee, kde staví novou lanovku. Parkujeme u jediné otevřené hospody, je to zimní středisko a v červnu je tu mrtvo, uvidíme, jak to bude o prázdninách.

Rozhodneme se prozkoumat nástup na hřeben směrem na Rosskopf, kam též vede lanovka. Cesta je až na vrchol štěrková a široká a sjízdná pro terénní auta 4x4. Z větší části křížuje sjezdovky. Z vrcholu, na kterém jsme se ukryti před mrholením pod horní stanicí lanovky občerstvili, pokračujeme již mimo lyžařský areál po hřebeni směrem na Tagweidegg, v prvním sedle obracíme zpět do údolí a lesní pěšinkou se vracíme zpět na výstupovou cestu. V sedle je špatné značení, ale při konzultaci s mapou je obtížné zabloudit.

Na turnusu zvolíme nástup lanovkou pro všechny skupiny, abychom ušetřili čas a dostali se rychle mimo lyžařský areál, výstup na Rosskopf je jen sportovním výkonem bez estetické složky.

2 Obertal, Rotmandlspitze (2453 m n.m.)

- pondělí 9. června
- fotky <https://photos.app.goo.gl/n87exkXoxJSWAsux8>
- převýšení 1280 metrů nahoru a 1450 metrů dolů

Nástup na túru je na P u Eschachhüttln (byla otevřená od 10:30 hodin), kam ale smí vyjet jen linkový autobus od rozcestí Hopfriesen, příjezd linky vhodně po 9 hodině, musíme být na Hopfriesen v cca 8:30, tedy odjezd po 7 hodině z kempu.

Na Keinprechtthütte vedou dvě cesty, turistická a zásobovací lesní, jen malou část mají společnou, volíme turistickou variantu. Závěr údolí je malebný, cestou nás předjíždí terénní auto a elektrický ID.Buzz. Na Neualm zachraňují zapadlou krávu.

Chata je otevřená, oficiálně sice až od 12. 6., ale pivo, čaj a minerálku dostaneme. Od chaty cesta klesá ke koupacímu jezeru a pak stoupá úbočím na Krukeckscharte (2288 m n.m.), kde se přehoupne na severní úbočí Saubergu (2520 m n.m.), které je většinou pod sněhem. Tyto svahy se nakonec ukáží jako nejprudší sněhová pole z celého průzkumu.

Josef nemá hole, půjčuji mu svoje, nazouvám mačky a s cepínem v měkkém sněhu volím cestu výše, abych se vyhnul kamenným splazům. Jsem tím pádem poslední. Při jednom propadnutí se do firnu jsem si mačkou roztrhl kalhoty a kůži na lýtku. Kousek pod vrcholem mačky sundávám a Josef mi vrací hole.

Vrchol Rotmandlspitze je z této strany velmi nenápadný. Kříž je provizorně vázán ze 2 kusů dřev. Sestup je veden velmi rozbitým a nepříjemným terénem až k Ehemalige Knappenhäuser, nad ruinou domů jsou dvě jezera, dost od cesty. Následuje nejhezčí část sestupu kolem výtoku z Untere Giglachersee až k místům, kde se cesty prudce klopí do údolí, je zde několik koupacích tůní. Prudká část sestupu je dlouhá a nepříjemná, pozor na minutí odbočky z vozové cesty. Až k Hopfriesen to je již spíše pochodové cvičení lesem s omezenými výhledy. Několikrát volám Honzu, prý nemáme spěchat, že přijede asi v 17:30. Ano, kolem 17:50 nasedáme do auta a jedeme zpět do kempu vařit večeři.

3 Sölktal, Deneck (2433 m n.m.)

- úterý 10. června
- fotky: <https://photos.app.goo.gl/jBrdAKnCRfn6kMJb6>
- převýšení cca 1000 metrů nahoru a dolů (ale na turnusu to bude více, bus musí parkovat níže)

Je to moje druhá návštěva oblasti zhruba po roce, loni v květnu jsme zde byli s Pavlem, Tomášem a Bárou, za mnohem horšího počasí. Sněhu bylo letos o poznání méně. Z Denecku jsme ještě vystoupili po hřebeni na další dva ze tří vrcholů, na mapách bezejmenných, tedy jsme je pojmenovali Kubernatspitze, Dvorakgipfel a Filipspitze (na té jsme nebyli, cesta na ní je pro kamenná pole nejobtížnější, proto se prý dle Pavla jmenuje po mě).

Cesta ihned stoupá nahoru k prvnímu jezeru (Untere Kaltenbachsee, koupací na sestupu, ale pláž malá a dost na očích, pro odvážné), dále podél něj k Mittlerer Kaltenbachsee (opět koupací jezero, studené, ze 2 kamenů dobrý vlez do vody). Nad tímto jezerem je nejprudší část výstupu po hraně bradla k Obere Kaltenbachsee (i tady by se dalo koupat, ale ještě se odtud dost zpotíme nahoru i dolů). Závěr výstupu na planinu Etrachböden je veden traverzem šikmo vzhůru. Z planiny je již hezký rozhled.

Pokračujeme na další vrchol v hřebeni, Schafspitze (2310 m n.m.), pod vrcholem mě honí jakýsi místní znalec, věk přes 50 let, 70 kg i s postelí, musel jsem zrychlit, což jsem neměl v plánu, dnes se mi šlo špatně.

Za Schafspitze je mělké sedélko a závěrečný výstup na Deneck (2433 m n.m.), kvalitní výhledový bod. Za Deneckem opět mělká sedélka na bezejmenné vrcholy, na 2 ze 3 vystoupíme. Cestou zpět na Etrachböden již podcházíme vrchol Schafspitze, loni tu byla velká sněhová pole, letos skoro nic.

V Utere Kaltenbachsee si smočíme alespoň nohy. Pavel pak schází až k Erzherzog-Johann-Hütte, kde by měl stát autobus. Cesta je prý pěkná lesní pešinka.

Túra je to krátká, ale ihned se jde do kopce. Krajinově velmi hezké, Sölktal odděluje Schladming Tauern od Rottenmann Tauern.

4 Seewigtal, Höchstein (2543 m)

- středa 11. června
- fotky: <https://photos.app.goo.gl/DoZqAARnT3qCZKmc7>
- převýšení 1400 metrů nahoru a dolů

Opět po roce na stejném místě, loni v srpnu jsem zde byl se Zuzkou, Michalem a Miladou, kdy jsem se pokoušeli vystoupit na Höchstein z chaty Hans Wödl Hütte. Letos to tedy zkusíme rovnou z parkoviště, na které vedou 2 mytní silnice. Celkový čas výstupu podle rozcestníků je 1:45 na chatu a 3:30 z chaty. Čistý čas výstupu byl 3:15, se 3 pauzami, u chaty, u lovecké chaty a v Obere Filzscharte asi 4:30.

Na chatě nás obsluhovala velmi hezká dcera pronajímatelů, prý si mě pamatuje z loňského roku. Nejhorší část výstupu je ta hned na začátku, kdy je nutné prostoupit vodopádovou stěnou. Je to v podstatě schodiště z kamení, dřev a jednoho kovového schodiště. Na chatě se krátce občerstvujeme, a i když již 3 dny nepršelo, je nástup nad chatou ve vrbovém lesíku stále mokrý, a to asi až k brodu přes bezejmenný potok. Pak až pod Untere Filzcharte je cesta krajinově malebná a vděčná. Krátká spojka mezi Untere a Obere Filzscharte je značně větrná, jinde tolik nefouká. Samotný výstup na Untere pak velmi prudký. O kus níže jsme se občerstvili u malé lovecké chatky. V Obere krátce svačime před závěrečnou částí výstupu. Ta po prudkém stoupání pod hřebínek přechází v lehké lezení po skále, pro orientaci slouží zatlučené kramle, hole musí na batoh. Po překonání hrany hřebene je terén již chodecký, bylo tam malé sněhové pole, do července roztaje.

Sestup volíme opět jako loni, přes Untere Kaltenbachschulter, kar až na Obere Filzshcarte je hodně pod sněhem, toho využíváme a šetříme kolena.

Na chatě si dáváme pivo a polévku, cestou dolů se rozpustil ranní opar, tedy jsou výhledy do závěru údolí pod Hochwildestelle ještě impozantnější.

5 Obertauern, Grosses Gurpitscheck (2526 m n.m.)

- čtvrtek 12. června
- fotky: <https://photos.app.goo.gl/CR5w68VDCZd6KtmJ6>
- asi 1050 metrů nahoru a dolů

Túra je náhradní volbou místo Tapperkarsee, projíždíme průmyslovým lyžařským areálem, mírně klesáme z kopce na parkoviště číslo 7. I když túra vede z lyžařského areálu, je krajinově překvapivě hezká, lanovky ani sjezdovky vyjma míst od P vidět vlastně nejsou.

Na Twenger alm vede široká vozová cesta, která je v prvních 2/3 velmi prudká. Od almu pak vede příkrá pěšinka k jezeru Twenger almsee (koupací poměrně studené jezero). Jezero obcházíme a stoupáme na hřeben nad ním. Na vlastní vrchol Gurpitschecku to je docela dlouhá hřebenová cesta, místy travnatá, v závěru skalnatá. Vrchol je významným výhledovým bodem, díky jeho poloze v rozsoše je kruhový výhled velmi dobrý. Na vrcholu jsme za 2:25 čistého času od auta. Pauzy byly na almu, u jezera.

Na cestě zpět jsme vystoupili na Gollitschspitze (2247 m n.m.) nad jezerem. Cestou jsme minuli stádo koz, které sestoupilo k jezeru. Pavel se osmělil a začal se koupat, když se zpoza hrany objevily dvě mladé turistky. A jedna koza z Pavla oči nespustila. Do kempu jsme si ji nebrali. Kozu ani turistky.

6 Riedingtal, Mosermandl (2680 m n.m.)

- pátek 13. června
- fotky <https://photos.app.goo.gl/jTHZiMzxyayfXFNe6>
- převýšení 1200 metrů nahoru a dolů
- nutný návrat podél silnice, bus na P pod chatou nemůže pro omezení hmotnosti dojet

Dle Deníčku z roku 2008 jsem túru velmi chválil, většinu detailů jsem zapomněl, po průzkumu již tak nadšený nejsem, na trase je několik nepříjemných míst. Čistý čas výstupu 2:26 od auta, pauzy jsme dělali na konci lesní cesty pod Jakoberalmem (zavřený), na rozcestí s odbočkou z traverzové cesty na vrchol a u velkého kamenného mužiku v

sutovém poli, celkový čas výstupu něco lehce přes 3 hodiny. Rozcestník dole uvádí 3:45 hodiny.

Od parkoviště vede velmi dobrá lesní cesta se stabilním sklonem 10%, po které lze jít velmi svižně, cca 5 km/h. Cestou jsme minuli několik krav. Potud se s Deníčkem 2008 shodují. Následuje nádherný průchod zahrádkou v kosodřevině, na jejímž konci se otevře celý amfiteátr J svahů Mosermandlu. I to v Deníčku bylo.

Cesta pokračuje ještě dobře schůdným travnatým bradlem, které přechází v sut'. Zde nás dohání místní znalec. S Pavlem se přeme, co je Angogel a co Hochalmspitze. Domorodec nám to určí přesně opačně, ukáže se, že špatně. Je velmi nalahko, rychlý, prohodíme pár slov a mizí nám nad hlavami. Pak jej potkáme ještě na vrcholu a na chatě. Cesta v suti a v závěrečných kaménky pokrytých skalních plotnách už tak dobrá není, pouštím dost peprných slov. Vrcholový kříž je položený na zemi, vzala jej bouřka 2 roky zpět a ještě nebyl opraven.

Sestup je veden širokým komínem, cca 120 metrů, a je zajištěn novým ocelovým lanem a veden jako A ferrata. No nevím, A vypadá jinak, tam je lano tak pro udržení směru, tady jsme se lana drželi pevně. Část komínu pokrývá led a tvrdý firm, kdyby bylo letos sněhu více, je to neschůdné bez maček. Tuto část sestupu jsem od roku 2008 zapomněl.

Celý kar pod Windischkopfer (2609 m n.m., vrchol podcházíme), je vysněžený, cca 1 km převažují mírná pole sněhu. Sestup do Windischscharte (2298 m n.m.) vůbec není příjemný, to jsem také z roku 2008 vytěsnil. A i první část sestupu k Franz-Fischer-Hütte není žádná hitparáda, čím blíže k chatě, tím lepší cesta. Pod chatou leží Zaunersee, velmi teplé koupací jezero, opět je třeba osob se sníženým prahem studu.

Na terase si dáváme pivo a polévku a sladkou tečku. Sestup je veden po zásobovací lesní cestě, která ústí na silnici asi 2 km od P busu. Na průzkumu nás vyzvedl Honza, na turnusu to budeme muset dojít.

odjezd, sobota

za velmi teplého počasí balíme stan, nakládáme do aut a kolem 11 hodiny vyrážíme směr Brno a Praha.

sepsal: Filip Neuhäuser